

NASŁUGOWAĆ (2) *vb impf*

Pierwsze a jasne; teksty nie oznaczają ó; o oraz końcowe a prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf nasługować (1). ◇ con 1 pl m pers by nasługowaliśmy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Być do czyjejs dyspozycji, służyć komuś; inservire, praeservire, subservire Cn (2) :

[nasługować komu: Trzeba podawcę darować/ Plebanowi naługowac. Takiez tez kucharce iego/ Chcellli vzić dnia dobrego. *SeklStudent dv.* **] Cf nasługować komu czym.**

nasługować komu czym (1): Służna rzecz iest záprawdę/ áby miernością/ íprawiedliwością/ y pobożnością/ po wśzytek wiek żywotá nászego/ náługowáliłmy Panu RejPosWstaw 22.

W przeciwstawieniu: »panować ... nasługować« (1): Iezu ktorys nie czeńnie panować/ ale pokornie fluzić y naługować przifzedł fmi. íe nad nami. TarDuch B6v.

Szereg: »służyć i nasługować« (1): TarDuch B6v cf W przeciwstawieniu.

Formacje współrdzenne cf SŁUŻYĆ.

Cf NASŁUGOWANIE